

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Petra Mikeše a Jitky Zavřelové v právní věci žalobce: **F. H.**, proti žalovanému: **Policie ČR, Městské ředitelství Ostrava**, se sídlem Strmá 1074/14, Ostrava, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 3. 2021, čj. 22 A 15/2021-6,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se u Krajského soudu v Ostravě domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, který měl spočívat v tom, že v rámci trestního řízení neprovedl žalobcem navržené důkazy. Požadoval proto, aby krajský soud žalovanému zakázal pokračovat v porušování jeho práv prováděním pouze důkazů, které jsou v jeho neprospěch, a přikázal žalovanému provést žalobcem navržené důkazy. Usnesením označeným v záhlaví krajský soud žalobu odmítl pro neodstranitelný nedostatek podmínky řízení dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Dospěl k závěru, že správní soudy v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem nemají pravomoc posuzovat a přezkoumávat zákonnost postupu orgánů činných v trestním řízení v konkrétním trestním řízení.

[2] Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále „stěžovatel“) kasační stížnost a současně navrhl, aby mu Nejvyšší správní soud ustanovil zástupce. Tento návrh soud zamítl usnesením ze dne 4. 5. 2021, čj. 8 As 116/2021-19, kterým stěžovatele současně vyzval k doložení plné moci udělené advokátovi či prokázání vysokoškolského právnického vzdělání požadovaného pro výkon advokacie a současně jej vyzval i k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ve lhůtě 15 dnů

[3] Stěžovatel průběhu této lhůty soudu zaslal podání nadepsané jako „*zpětvezetí kasační stížnosti (z důvodu § 62 odst. 4 s. ř. s.)*“, ve kterém sdělil, že bere kasační stížnost zpět,

protože v příslušném trestním řízení nastaly takové změny, které lze přirovnat k uspokojení navrhovatele, a proto není třeba v řízení o kasační stížnosti pokračovat.

[4] V souladu s dispoziční zásadou, již je správní soudnictví ovládáno, navrhovatel (zde stěžovatel) disponuje řízením nebo jeho předmětem, a tedy může vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl (srov. § 37 odst. 4 s. ř. s.). Podle § 47 písm. a) s. ř. s., vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět, soud usnesením řízení zastaví.

[5] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podání stěžovatele bezpochyby představuje zpětvzetí kasační stížnosti, a to jak z hlediska jeho označení, tak obsahu. V souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. proto řízení o kasační stížnosti zastavil. Soud se blíže nezabýval aplikací § 62 odst. 4 s. ř. s., na který ve zpětvzetí odkázal stěžovatel, protože uspokojení navrhovatele (zde stěžovatele) ve smyslu daného ustanovení je přípustné pouze v řízení před soudem prvního stupně, nikoliv v řízení o kasační stížnosti (viz rozsudek NSS ze dne 29. 10. 2007, čj. 8 Afs 37/2007-112). Důsledkem zpětvzetí je tak jako tak zastavení řízení.

[6] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže bylo řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 27. května 2021

Milan Podhrázký
předseda senátu